

Vasas Tamás

HALLOWEEN

MICHAEL MYERS

ahol a leglelkesebb kezdő lendületet a frontális ütközések sorozata követi mindenféle más szellemmel, zombival, vérfarkassal, dementorral, goblinnal, orkkal, dzsinnel, pókemberrel, múmiával, kommandóssal, super marióval meg batmannel, szóval mindenféle jöttment rémmel és szörnyecskével, és csak távolodik az egyetlen, igazán fontos kis szellem alakja, ott michaelt elkapja a kísértés, hogy hanyatt feküdjön az úton, feladja az egészséget, tegyen a tökökre, a tökhold egész éjszakájára, a templomban hagyott hullára, gyerekkora minden csínyből felfestett horogkeresztjére, arra, hogy mikor és kik jönnek érte, hogy hol tűnnek fel majd először a villogó szirénák, satöbbi, de amíg csak egy pici kis fehér foszlányt is lát seamous ágyneműhuzatból készült jelmezéből, addig inkább ellenáll, kitart, és folytatja, túri a lökéseket, a tempója gyorsul, ahogy a szívverése is, de csinálja, a rohadt életbe, csinálja.

JASON VORHEES

amikor a hangyákkal ennyire meggyűlt a bajom, akkor vittek be először a pszichiátriára. utána már megszoktam, visszatérő vendég lettem a kisvárosi kórházak legelzártabb osztályain is. folyamatosan azt próbálták elmagyarázni nekem, hogy én a halott anyámat hallucinálok visszatérőn, ahogy siet felém, például az utcákon, és hallom beszélni is, sőt, néha más nőkben látom őt. valamint problémát jelent az is, hogy aggasztó precizitással sepregetek le a dzsekimről minden szöszöt, morzsát, pici alufólia darabkákat, bármilyen apró anyagot, ami rákerül, és ez szintén elmebajra vall. aztán egy rezidens valamikor télen megkérdezte, hogy látom-e a csellót az áldozataimban, a vonót pedig a bozótvágómban. elröhögte magát, hogy csak viccel. nem hiszek az egészségügyben, ez egy gyógyíthatatlanul beteg világ, így az ilyen ügy felesleges

ügy, mint például a bélyeggyűjtő lovagrend, ha létezik ilyen. a tó mélyén legalább mindennek volt értelme, és nem léteztek ezek a kérdések.

BŐRPOFA

nem tudni, hogy megnyitható-e a pokol. nagyon mélyre kéne ásni hozzá. a mennyországhoz meg minimum úrhajósnak kéne lenni, mert az meg nagyon fent van. de itt a kettő között akad narancsbőr, van ragyás pofa, nyugdíj meg supermarket és koncert, hát élet, na... de valami lift? még esetleg? csak úgy mennypokol értelembe, ha már itt tartunk. és benne a „hasznos holmik” eladásra. kínálják a testet, a húst is, mind olyan, mint stephen king kiürített zsebe, és ami utána marad. egy fej szemek nélkül az ablakban. csak mosolyog... saját stonehenge! ilyen biztos nincs senki másnak. ideje hát ölni is érte.

FREDDY KRUEGER

a templomban kioltott életek könnyebben és gyorsabban szállnak a mennybe, mint a templomon kívüliek, ezt brit tudósok hamarosan igazolni is fogják. nem lesz nehéz dolguk, hiszen magától értetődő, hogy a szakrális közelsége felgyorsítja az ilyen folyamatokat. a kárhozattól való örök félelmében seamous nagymamája talán ezzel vigasztalta volna magát abban a pillanatban, amikor michael a mögötte lévő padsorból egy vékony zsinórral tünékeny gyorsasággal elkapta a nyakát, és neki elkezdett gyorsan fogyni a levegője. fred nem tudta magának megmagyarázni, miért volt szükség erre a járulékos akcióra. talán azért, mert látta, hogy ez az öregasszony is ott volt a kukoricásnál, vagy talán csak minél többet akart elvenni seamoustól. mindegy is. csendben és gyorsan történt minden, észrevétlenül hagyta el a templomot, és a sötét utcán haladva arra gondolt, hogy hol találhatná most meg a kisfiút. biztos nincs otthon, mégis a ház jutott eszébe, de nem találta vissza, nem emlékszik, hogy ott a sötétben melyik volt az a ház, melyik volt az az ablak, ahol a horogkeresztes tököt hagyta azon az éjjel.